

QUÊ NGHÈO

Phạm Duy

Andante

Làng tôi không xa kinh kỳ sáng chói, có
Làng tôi luôn luôn vương vãi đám khói, những

những cánh đồng cát dài, có lũy tre còn tả tơi.
mái tranh buồn nhớ người, sơ sắc điều tàn vì ai?

Ruộng khô có những ông già rách vai, cuộc
Nửa đêm thanh vắng không một bóng trai, có

đất bên đàn trẻ gầy có người bừa thay trâu cày.
tiếng Ồ nghèo thở dài võ về trẻ thơ bụi núi.

Bình minh khi sương rơi mờ trên rẫy thấp
Từ khi đau thương lan tràn sông núi quê

Dm Em Dm C

thoáng bóng người bên ngòi, tát nước với giọt mồ hôi.
 cũ đã nghèo lắm rồi, thêm đôi thêm sâu mà thôi.

Dm Am Dm

Chiều rơi thoi thóp trên vài luống khoai, hieu
 Năm mơ, mơ thấy trăm họ tốt tươi, mơ

G G7 C

hắt tiếng bà mẹ cười, vui vì nôi cơm ngô đầy.
 thấy bên lẽ cuộc đời, áo dài đùa trong tiếng cười.

Am C

Bao giờ cho lúa được mùa luôn lúa ơi! Để
 Bao giờ em trở lại vườn dâu hỡi em? Để

C7 F Dm C

cho cô con gái không buồn vì gió đông.
 cho anh bắt gỗ xây nhịp cầu bước sang.

Dm F

Bao giờ cho lúa về đây sân lúa ơi! Để
 Bao giờ cho nổi lại tình thương hỡi ai? Để

C G7 C FINE

cho anh trai tráng được gần người gái quê.
 em ra bến vắng đón chàng, chàng chiến binh.